

СИРИЈУС

Elektronski časopis "Sirijus", ISSN: 2217-6993, ONLINE adresa: www.mason.org.rs, Urednik: Č. V.
Izlazi tromesečno (4 broja godišnje). Prvi broj izašao 1. jula 2009 godine. e-mail: info@mason.org.rs

Poštovana braćo,

pandemiji nikako da vidimo leđa. Nenaviknuti na okolnosti koje prate ovu pošast, svi trpimo i istovremeno se nadamo da će se uskoro završiti. Kako je čovek najpre socijalno biće pa tek nakon toga sve ostalo, teške posledice raznih oblika izolacije i distanciranja tek ćemo imati prilike da iskusimo.

Tokom pandemije napustilo nas je mnogo rođaka, prijatelja i sugrađana a među njima i jedan broj braće. Ostaće zauvek u našem sećanju. Prerano preminuloj braći želimo mir i spokoj na večnom istoku. Nadamo se da su se ponovo sjedinili sa tvorcem i da su spoznali tajnu Velikog Arhitekta Univerzuma.

Na nama je da ne dozvolimo da uspomena na njih izbledi.

Č. V.

Sadržaj:

O toleranciji	2
Praktično uputstvo (alat za rad)	5
Tolerancija - Ne čini drugome ono što ne bi želeo da drugi učini tebi	7
Kad znaš da imaš brata	10
Kombinovanje simbola u tajnim naukama	12

O toleranciji

„A kad ja vidjeh da ne idu pravo k istini Jevandjelja,

rekoh Petru pred svima:

kad ti koji si Jevrejin,

neznabožački a ne Jevrejski živiš,

zašto neznabošce nagoniš da žive Jevrejski?“ (Gal. 2:14)

Tolerancija (lat. tolerare što znači podnositi) se odnosi na snošljivost i uvažavanje tuđih ideja, stavova i načina života. Tolerancija je zbog svoje speifičnosti rastegljiv pojam koji se lakše oseća a mnogo teže određuje. Treba odmah napraviti razliku između toga šta podrazumeva podnositi i trpeti. Tolerancija se nikako ne odnosi na nešto na šta smo prisiljeni da trpimo već smo svesno i samoinicijativno prihvatili različitost između nas i druge osobe. Naša odluka da budemo tolerantni proizilazi iz toga da smo slobodni ljudi i da smo sami odlučili

i doneli odluku da prihvatamo određene različitosti. Kada je čovek slobodan onda ima i svoje dostojanstvo, moralne vrednosti, integritet i kulturu.

Mnogi filozofi i psiholozi postojanje ljudskog dostojanstva stavljaju u diptih sa tolerancijom i smatraju da su te dve stvari neodvojive. Kako je diptih reč Grčkog porekla πρ. Δίπτυχοξ ona označava između ostalog i sliku iz dva dela.

Ljudsko dostojanstvo nikako ne treba poistovećivati sa ugledom, ličnim identitom itd. Svako ljudsko biće ima svoj identitet ali ne znači i da ima dostojanstvo. To bi značilo da nisu svi ljudi jednako društveno dostojni i da postoje određene razlike.

To postojanje razlika u ljudskom dostojanstvu i toleranciji daje onu finu nijasnu koja vrlo jasno isijava iz čoveka.

Sam prag tolerancije može biti jasno izražen ali isto tako može imate finese koje se tek primete

kada tolerancija treba da dođe do izražaja. Prag tolerancije je pre svega individualan i zavisi od okruženja u kojemo smo odrastali, kućnog i ličnog vaspitanja. Tolerancija se ne usađuje, tolerancija se uči i predstavlja dug i trajan proces.

Pre pojave humanizma i renesanse, svet je imao period gde reč tolerancija nije ni postojala ili je bila u obliku definicije. Pojam tolerancije počinje naglo da se eksploatiše nakon Vestfalskog mira iz 1648 kojim je prestao verski rat u Nemačkoj.

Nakon toga tolerancija i ljudsko dostojanstvo počinju da se istražuju, uče, usavršavaju i praktikuju.

Možda najbolju definiciju ljudskog dostojanstva nalazimo u Bonskom ustavu SR Nemačke) koji kaže: "Ljudsko dostojanstvo se povređuje, kada se konkretan čovek unizi do objekta, pukog sredstva, zamenljive veličine." Ovakvu definiciju za Bonski ustav napisao je Ginter Diring. Postojanje tolerancije i ljudskog dostojanstva treba da budu osnovni pravci svake države. Ljudska prava sadržana su kroz ljudsko dostojanstvo. Džon Lok (1632-1704) je u svom delu *Pisma o toleranciji* detaljno obradio postojanje tolerancije i ljudskog dostojanstva. Kroz ovo delo je razradio model ponašanje čoveka i jednog vladara.

Lok smatra da ukoliko se uspostave osnove verske i sekularne tolerancija brže će se ići ka postizanju verske tolerancije u svetu.

Drugi filozof, Volter, je kroz svoje delo *Rasprava o toleranciji* takođe dotakao problem verske tolerancije, odnosno netolerancije koja je izjedala Evropu. Pa tako u jednom delu kaže: "Reklo bi se da se izrodila želja za mržnjom prema sabračići, jer imamo dovoljno vere da bi smo mrzeli i progonili, ali nemamo je dovoljno da bismo voleli i pomagali" Zamislite Evropski grad Tuluz koja je kao svetkovinu slavio svake godine ubistvo 4000 jeretika a koja nijednim dekretom gradnočelnika nije mogla da se spreči! Kroz Voletrovo delo se se sve vreme provlače misli koje podsećaju na određene delove Masonskog morala pa u jednom pasusu on kaže: " Ne čini ono što ne bi želeo da tebi čine" što je sastavni deo četvrte tačke Masonskog dekaloga.

Tolerancija se u savremenom peroidu obrađuje kroz pravna akta Ujedinjenih nacija.

U Povelji Ujedinjenih nacija iz 1945.godine se kaže: „Mi, narodi Ujedinjenih nacija, odlučni... da ponovo potvrdimo veru u temeljna prava čoveka, u dostojanstvo i vrednost čoveka...“; U Univrezalnoj deklaraciji iz 1948. godine se navodi: „Sva ljudska bića rađaju se slobodna i jednaka u dostojanstvu i pravima...“, zatim kroz Statut UNESKO iz 1945.godine gde se tolerancija stavlja u korelaciju sa “miroljubivom koegzistencijom” i “uspostavljanjem harmonije u različitosti”.

Ne smemo zaboraviti da se temelji Evropske unije zasnivaju na ljudskom dostojanstvu i toleranciji i definisani su Ustavom EU koji je donet u Mastrihtu 1991.godine.

TOLERANCIJA predstavlja osnovnu Masonsku vrlinu.

Duh tolerancije počiva na prihvatanju mišljenja drugih i kada je ono suprotno našem ili vladajućem i zvaničnom mišljenju koje se obično uzima za istinu. Duh tolerancije koji se u Evropi pojavljuje sa humanizmom predstavlja značajan napredak ljudskog duha. Međutim, ne treba pomešati instituciju tolerancije sa onom koja podržava apsolutnu slobodu savesti. Reč je o tome da se sva mišljenja mogu izraziti i pokazati, a da se pritom među njima ne uspostavlja nikakva vrednosna hijererahija, niti se o njima donosi sud. Držeći se ovih principa masonerija je tolerantna i još Andreson ističe ovu njenu osobinu.

Da li u stvari postoje granice tolerancije? Ovim bismo postavili niz pitanja koja se tiču masonskih pravila, a posebno, zahteva verovanja u Velikog Graditelja vasiona. Očigledno je da sve zavisi od toga kako se shvata u masonskom smislu.

Prvi put se sa tolerancijom na Ritualnom radu srećom prilikom inicijacije kada nam Brat pokaže ogledalo. Tako snažnu poruku inicijant

možda ne shvati odmah ali je sigurno kasnije proživljava. Naredni put je hvatanje u Bratski lanac sa onima koji su drugačiji od tebe i kroz tu različitost i toleranciju gradite tako čvrstu vezu kao što je bratski lanac.

Na kraju treba pomenuti najčešće citiranu Volterovu rečenicu za koju slobodno možemo reći da je maksima tolerancije:” Ne slažem se sa tim što govoriš, ali ću do smrti braniti tvoje pravo da to slobodno kažeš.”

Literatura:

Filozofija i problem verske tolerancije, Danijela Grujić 2016

Rasprava o toleranciji, Volter

Pisma o toleranciji, Džon Lok

Rečnik Slobodnog zidarstva, Danijel Ligu

M.K.U. N.N.

PL Nemanja, Orijent Niš

Praktično uputstvo (alat za rad)

KAKO PISATI I OBRADIVATI MASONSKJE (SKICE) RADOVE

Pisanje i obrada masonskih radova (arhitektonskih skica, nacрта, crteža ili instrukcija) u Radionicama spada u jednu od važnih i redovnih masonskih aktivnosti. Iz tog razloga, nužno je poznavati i pridržavati se nekih osnovnih principa i pravila ovog rada, ili masonski rečeno: koristiti odgovarajući alat, kako bi se ostvarila svrha i postigao željeni cilj, koji bi se mogao podeliti u nekoliko kategorija:

Prvo, sloboda u razmišljanju i interpretaciji sopstvenih viđenja i doživljaja na pojedine zadate teme ili pitanja od opšteg interesa, bez nekih doktrinarnih i ideološko-političkih tendencija.

Drugo, obogaćivanje prisutne Braće i podsticanje spremnosti za učenje. Sticanje navike za permanentno obrazovanje. Podizanje nivoa pojedinačne i grupne svesnosti po pitanju izložene teme.

Treće, razvoj komunikacionih veština u cilju produbljivanja obrađene teme, vežbanja

duhovne otvorenosti i tolerancije, pružanja podrške, dalje gradnje i stabilizacije međubratskih odnosa.

Što se tiče samih tema, učenici i pomoćnici ih obično uzimaju ili dobijaju sa spiska obaveznih, koje su određene unutar samih radionica. Radovi se mogu strukturirati u tri dela: teza-antiteza, razrada i sinteza. S obzirom na praktičnu, zanatsku, prirodu masonskog rada pristup treba da bude jasan i lako primenjiv. Kada su u pitanju radovi na aktuelne društvene teme, svako je slobodan da ih predstavi na način kako ih sam sagledava i u stilu koji njemu lično odgovara. Svi radovi su u pisanoj formi. Kada su u pitanju učenici o njihovom određivanju i pisanju stara se Drugi nadzornik, dok je za pomoćnike zadužen Prvi nadzornik. Majstori sami biraju i obrađuju svoje teme za radove i predaju ih neposredno Starešini, koji određuje termin za njihovu obradu unutar Radionice. Čitanje radova ne treba da traje duže od desetak minuta. U nedavno objavljenoj francuskoj knjizi (T.C. Huqlosa „PROGRESSION INITIATIQUE, A travers les 33 DEGRES du Rite Ecossais et Accepte“, Paris, 2017.), za svaki od 33 stepena Škotskog Obreda Drevnog i Prihvaćenog, navedene su i teme za razmišljanje, kontemplaciju za svaki od stepena, koje mogu biti predmet i

zadatak za individualni rad, a zatim za prezentaciju i obradu unutar Radionice. Poželjno je da se pisani radovi predaju najmanje nedelju dana unapred i da ih Sekretar Radionice prosledi Braći elektronskom poštom, kako bi se mogli unapred pripremiti za obradu određene teme.

Tokom same obrade rada, nakon čitanja, Starešina daje reč svakom od Braće koji to zatraži. Braća se mogu javljati za reč, najviše dva puta, i to po tri osnove:

Da POSTAVE PITANJE u vezi nekih konkretnih pojedinosti navedenih u radu, kako bi doveli do većeg stupnja jasnoće, razumevanja, podizanja nivoa individualne i grupne svesnosti i praktičnog značaja i primenljivosti.

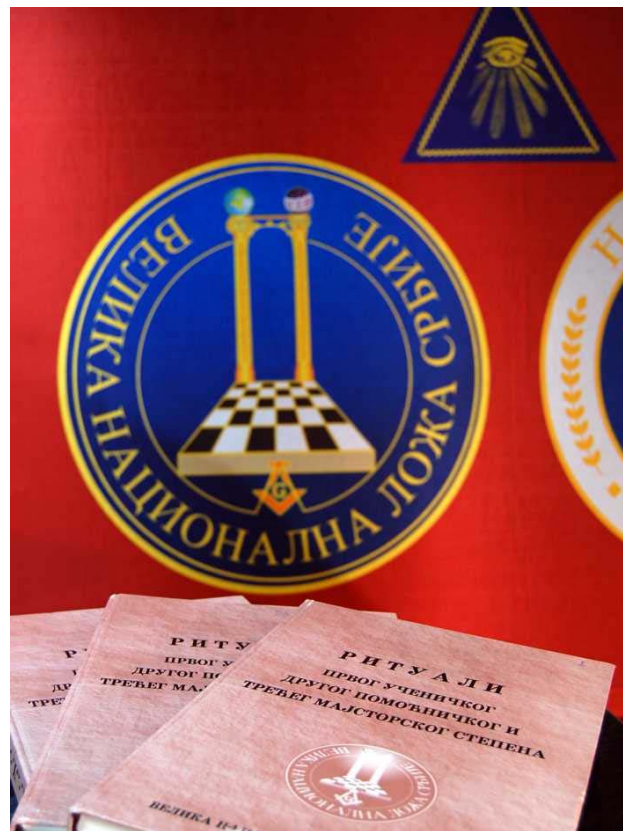
Da bi DOPUNILI i obogatili rad sa svojim prilogom na datu temu, Rad se nikad ne kritikuje, već se tim intervencijama samo dopunjava. Ponekad se te „DOPUNE“ i čitavih 180 stepeni razlikuju od onog što je u radu rečeno, ali se i takve predstavljaju samo kao „dopune“ i izrečene su bez negativnih emocija i ličnog upetljavanja.

Po ovom pitanju je u dosadašnjoj praksi bilo najviše nepoznavanja i propusta, tako da se obrada radova pretvarala u diskusije i rasprave, u kojima je provejavala neka vrsta ličnih „pametovanja“, nadmudrivanja i takmičenja, praćena očiglednim nedostatkom tolerancije i kvarenjem, već i onako površnih i nestabilizovanih međubratskih odnosa. Prosto rečeno, Braća su iz svog profanog iskustva, u firmama i političkim partijama, često agresivno i ljutito izražavala svoje kritike i neslaganja sa sadržajem i izloženom obradom teme. A, zapravo bi bilo poželjno i za očekivanje ono suprotno, tj. da usvoje i nauče masonske principe tolerancije, nenapadanja, međusobnog dopunjavanja i podrške, te da ih postepeno prenose i ugrađuju na celokupan rad unutar Lože, kao i nadalje, u svoj profani život.

Da POHVALE rad i izlaganje, i istakne neke svoje lične dobiti do kojih je došao tokom učestvovanja u obradi rada.

Ako se desi da neko od Braće svojom intervencijom i rezonovanjem promaši temu ili

način obraćanja, Starešina treba da ga vrlo pažljivo i učtivo ispravi.

Sva ova dešavanja treba da budu koncizno zapisana od strane Br.Sekretara. To treba da se pročita na narednoj radionici, te ako neko traži da se nešto ispravi, on to odmah i učini, i to sve ide u arhivu.

NAPOMENA: U pisanju ovog teksta koristio sam svoju ličnu korespodenciju sa Br.Svetozarom Vulićem (Pariz, GLdF), iz Aprila 6007.godine I.S.

Verujem da ovo PRAKTIČNO UPUTSTVO (ALAT ZA RAD) može biti predmet daljih dopuna i poboljšanja, od strane Braće koja su prošla masonsko školovanje, te kao takvo biti prosleđeno i praktikovano u svim našim poštovanim Radionica pod zaštitom VNLS.

1. maj 6021.godine I.S.:

Br.:D.:I.:

PL Timakum Knjaževac

Tolerancija -Ne čini drugome ono što ne bi želeo da drugi učini tebi

1969. godine grupa Hollies je objavila pesmu pod nazivom "On nije TEŽAK on je moj brat" inspirisana fotografijom iz vijetnamskog rata. Fotografija prikazuje ranjenog vojnika kojeg drugi vojnik nosi na leđima. Novinar koji je napravio fotografiju pitao je vojnika da li je teško nositi ranjenika, a vojnik se nasmešio u kameru i rekao: "On nije težak, on je moj brat."

I tako dalje idemo,

Njegova dobrobit je moja briga.

Nikakav teret nije on za podnošenje.

Stići ćemo tamo.

Jer znam da me on ne bi opteretio

On nije težak, on je moj brat .

Jedan od osnovnih principa masonerije je tolerancija. U loži se ne govori puno o tome, ali je tolerancija itekako svojstvenau radu lože. Učimo o razumu, pravdi, umerenosti, zagovaranju bratske ljubavi i međuljudskim odnosima u masoneriji, ali iz nekog razloga nema mnogo reči o toleranciji kao masonskoj vrlini ili načelu. Najbliže što je rečeno i pominje se u dekalogu jeste iz četvrte zapovesti "Ne čini drugome ono što ne bi želeo da drugi učini tebi".

Prava bratska ljubav je kada brat može pokazati toleranciju prema drugom čoveku bez obzira na različite stavove i nedostatke, čak i ako to znači da se primeni stara maksima u praksi: Mrzi greh, ali voli grešnika.

Tolerancija je nepisani zakon slobodnog zidarstva. Ne može biti bratske ljubavi bez nje. Mnogi Masoni će masonsku toleranciju predstaviti i razumeti u smislu verske tolerancije. To je samo deo kolača. Kada smo primljeni u masoneriju počeli smo poštovati običaje i tradiciju slobodnog zidarstva i počeli smo da shvatamo koliko duboko značenje tolerancija ima.

"Volite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze, a da se molite za one koji vas koriste"

Stari zavet nam govori da bi trebalo da se ponašamo: „sa svom poniznošću i nežnošću, sa strpljenjem, pokazujući toleranciju jedan drugome u ljubavi“.

Zaključak koji možemo izvući jeste da postoji direktna veza između tolerancije i ljubavi.

Tolerancija je definisana kao: strpljivost i popustljivost prema onima čiji se stavovi ili mišljenja razlikuju od sopstvenih. To takođe znači biti slobodan od netrpeljivosti, osude mišljenja ili ponašanja drugih. Biti tolerantan znači pokazati uzdržanost.

Mason treba da bude takav da prihvata različita mišljenja, a ne da osuđuje nekoga ili nečiji stav, bez obzira na to što se nečiji stavovi mogu razlikovati od ličnog. Mason takođe treba da bude spreman da brani nečije pravo da ima različit stav. Priča iz pesme "On nije težak" ilustruje toleranciju vojnika bez predaje kao svoju veru

"Nikakav teret nije on za podnošenje.

On nije težak, on je moj brat "

Treba da budemo tolerantni prema drugima, ali takođe treba da budemo tolerantni i prema sebi. Kada kažem tolerancija tu se ne radi o zapostavljanju svog mišljenja ili ugrožavanju ličnih vrednosti. Tolerancija je poštovanje tuđeg prava da ima različite stavove.

Tolerancija ima sledeće sinonime: slobodnoumnost, otvorenost, popustljivost, prihvatanje, strpljivost, milosrđe i ljubaznost.

Suprotno od tolerancije su: netolerancija, netrpeljivost, predrasude, uskogrudost, jednoumlje, fanatizam,

Kao slobodni zidari trebalo bi da svi spadamo u prvu kategoriju.

Da li je u svetu slobodnih i nezavisnih ljudi moguće da se uspostavi odnos jednostavnosti i tolerancije sa drugima čiji su stavovi različiti?

Iako je vreme možda teško i potrebno je uložiti dosta napora ali odgovor je DA. Lako je biti pozitivan i tolerantan kada sve ide svojim putem, ali nije tako lako kada ne ide sve po planu. A tada moramo postati oprezni i pokušati da shvatimo sa koje strane opasnost dolazi.

Da li očekujemo dastvari idu svojim putem? Uvek se setim reči pokojne majke koja mi je govorila da treba imati razumevanja za mnoge stvari u životu. Da ne treba brzati, nego sagledati situaciju i promisliti i na osnovu toga doneti svoj sud. Ako smo brzopleti, nerazumni, naše vrednosti i naša uverenja neće biti racionalna i onda ćemo doći u sukob i raspravu koja ničemu neće voditi osim stagniranju i iritaciji. Najbolji način da se proceni situacija je da se preokrene, a samim tim razum je taj koji će prevladati. Biće vremena kada tolerancija može da izgleda nemoguća misija, ali ako se zadrži razum, tolerancija ipak ostaje

ključna za ublažavanje tenzije između pojedinaca ili grupa.

Pod nekim teškim okolnostima postoje oni koji smatraju da je gotovo nemoguće biti tolerantan, i onda dolazi do sukoba. Svako od nas ima svoju veru i mišljenje koje čini našu ličnost. Ako se sukobimo sa svima koji se razlikuju od nas, mi bismo bili stalno u zavadi. Zaista, naši životi su bogatiji i uzbudljiviji kada vidimo sveti iz druge perspektive.

Sukobi se mogu javiti kada se osporavaju naše vrednosti ili verovanja. Ovo se može posmatrati kao pretnja, koja može dovesti do teške borbe u dokazivanju ko je "u pravu". Ono što zapravo radimo je da tražimo potvrdu da nemamo razloga da menjamo svoja uverenja. U našim životima smo, siguran sam, svi bili svedoci ovakve situacije.

Tolerancijaje uvažavanje različitosti i sposobnost da živimo i pustimodruge da žive. To je sposobnost da se ostvari odnos prema svima onima čiji se stavovi, praksa, religija, nacionalnost razlikuju od ličnih stavova. Tolerancija nije samo dogovor između osoba, to je osećaj poštovanja za tuđe vrednosti.

Tolerancija je najbolje vidljiva kada zajedno radimo u harmoniji. Kada radimo na izgradnji tog hrama koji nije napravljen rukama.

Tišina i netrpeljivost neće rešiti problem. Naprotiv, stalno će se gomilati i uništavati harmoniju. Treba da razumemo jedni druge i da radimo na toleranciji pogotovo jer smo ljudi koji potiču iz svih sfera života, sa različitim karakteristikama i mišljenjima. Spojeni smo, jednom vezom u neobičnom odnosu prijateljstva, harmonije i dobre volje. Prirodno je da se i razlike mogu javiti u našim redovima, kao što je to i u svakoj porodici. Svi imamo neka svoja mišljenja i uverenja, ali to ne bi trebalo da bude prepreka. Radimo i učimo se na iskustvima, a što više iskustava saznamo, lekcija će biti bogatija, a naša izgradnja još jača. Dostići savršenstvo ili bar približno tome je težak zadatak.

Draga Braćo zapamtite da gradimo naše hramove (naš karakter) kamen po kamen. Ne dozvolimo da zid padne. Budimo tolerantni u svemu što radimo. U Masoneriji se ne radi o pobedi jedne osobe nad drugom, nego o zajedničkim poredama. To je ono čemu nas slobodno zidarstvo uči, to je ono šta stvara. Ako zaista volimo drugu osobu, i ako zaista pokazujemo bratsku ljubav prema drugoj braći, prijateljima i svim živim bićima– onda možemo reći da smo tolerantni prema svima. Opet naglašavam,

tolerancija ne znači podržavanje verovanja, ili delovanje, drugih. Trebamo biti sposobni komunicirati i sedeti zajedno u bratskoj ljubavi, a ostaviti po strani naše razlike. Mišljenje svakog čoveka je privatno vlasništvo, a to je pravo svih ljudi da održe svoje mišljenje i razmišljanje.

Na kraju, pitam se jesmo li ikada razmišljali o našem nivou tolerancije u našem svakodnevnom životu?

Koliko smo mi tolerantni prema drugima na radnom mestu, u društvu, kod kuće?

Koliko smo mi tolerantni prema drugima kada niko ne gleda? Kada znamo da niko nije prisutan? Da li postoji prostor za poboljšanje?

Verujem da su ova pitanja važna i da svako od nas treba da na ova pitanja odgovori, jer ono što radimo i što nas pokreće kada niko ne gleda su osnova našeg verovanja i vrednosti.

Mir, ljubav i harmonija su kamen temeljac našeg Reda, rada i života.

Mi smo se obavezali da uvek postupamo na takav način i da se uvek čuje zvuk naše gradnje.

I tako dalje idemo,

Njegova dobrobit je moja briga.

Nikakav teret nije on za podnošenje.

Stići ćemo tamo.

Jer znam da me on ne bi opteretio

On nije težak, on je moj brat .

Razmislite pre nego što delujete i uvek budite tolerantni.

Or Šabac,

2. dana meseca aprila 6017. Godine Istinskog Svetla

Br. B. A. MKU

Kad znaš da imaš brata

Kako s aspekta bratske ljubavi-solidarnosti, kao jednog od važnih načela Slobodnog Zidarstva, s jedne, i činjenice da sam Bratu M. bio Garant.

Tragajući za Svetlošću, ruka Velikog Arhitekta Svemira je, učinila, da Brat M. prepozna mene kao Brata koji će ga predložiti Bratskom Lancu, s preporukom da je dostojan istog.

Tada, u predvorju, sobe "izgubljenih" koraka, M. me priupita: "a šta su tvoje obaveze kao garanta prema meni?"

Odgovorih mu: "da se brinem-staram o tebi, da ne izneveriš principe Slobodnog Zidarstva"

„I, samo to?“ priupita me M.

Za sada toliko!

Nastavih: "Ti si, tek, u predvorju Hrama nad hramovima. Na proputovanju si od Tame ka Svetlosti (Istoku).

Koraćaćeš strategijom odmerenih koraka, i, sa dletom u ruci, klesaćeš neobrađeni kamen.

Pritom, kroz alegoriju simbola i "reči" na Ritualnom radu, korak po korak, otrivaćeš Tajne Slobodnog Zidarstva.

Braća će budno motriti na tvoje nevešto klesanje kamena i sa osloncem na Tri Velika i Tri Mala Svetla, "ocenjivaće" tvoje duhovno napredovanje-rad na sebi!

I krenu Brat M. na proputovanje.

Braća ga diskretno, ali dubinski "ocenjivaše". Do mene, njegovog Garanta, dopre glas: "Brate Sretene, Brat M. te nije izneverio, do sada, na Učeničkom proputovanju. Dletom sve bolje i veštije kleše neobrađeni kamen.

Starešinstvo PL"ĐV" i Braća, predložiše da ga uzdignemo na stepen Pomoćnika.

I bi tako.

No, kako nijedan put do uspeha nije "popločan" samo ružama već i trnjem, ili kako to P.P. Njegoš kaže: "čašu meda još niko ne ispi, dok je čašom žuči ne natopi", tako se svima nama, na proputovanju kroz život događaju lepe i manje lepe "stvari".

Mi, starija Braća, svedoci smo mnogih "oluja" i vetrova koje su nas šibale na proputovanju kroz život.

U borbi sa tim nedaćama, ukoliko nas nisu "ubile", pobedivši ih, one su nas ojačale.

Pri tome, ma koliko te "oluje" bile jake, pripadnost Bratskom Lancu, činila nas je još jačim, znajući da nas bratska ljubav neće izneveriti.

Stoga i ova zamolnica našeg Brata M. da mu se nađemo pri ruci, kada i "poslednje" kucanje na vrata onih koji odlučuju o problemu, koji muči Brata M., nije urodilo plodom, on nam se obratio za bratsku pomoć.

I ovog puta, dostojanstveno i nenametljivo.

Njegov poziv u pomoć, dopreo je do nas, njegove Braće.

I kako istakoh u uvodu ovog teksta, Bratska ljubav i briga Braće iz PL"Đorđe Vajfert"

i Braće-Starešinstva iz VNLS (Počasnog Velikog Majstora VNLS, Brata Dragoslava Pavlovića, Velikog Sekretara i Velikih Oficira), s jedne, i, Moćnog i Uvaženog Grand Komandera SV, Brata Dragana Đurića), nije izostala.

Svaki od njih, u skladu sa principima Slobodnog Zidarstva i svoje lične moći, s jedne strane, i, u skladu s pozitivnim zakonskim odredbama državnih akata Republike Srbije i Francuske, s druge strane, koji regulišu ovu oblast, učiniće napor, kako bi se rešio problem Brata M.

S obzirom na to, da je Brat M. sa svojim problemom prvo upoznao mene, usmeno, i putem imejla, što je i prirodno, jer sam mu ja Garant, ja se u svoje ime, kao i u njegovo ime, zahvaljujem Braći koja su se uključila u rešavanje ovog problema, sa željom, da ga nadležni organi reše.

Na kraju, ali ne i po važnosti:

Neka Mudrost vodi našu gradnju, neka je Snaga izvede, a Lepota upotpuni!

Neka Veliki Arhitekta Svemira dozvoli da naša Gradnja uspe.

**8. 3. 6021.: G.:I.:S.:
Brat, S. Ć. M.K.U.
PL "Đorđe Vajfert"
Or. Beograd**

Kombinovanje simbola u tajnim naukama

Svaki mason na svojoj inicijaciji dobije bitnu pouku u vidu zapovesti: Spoznaj samoga sebe. Ono što tu treba naglasiti jeste da je veoma važno istraživati sebe bez straha i sa ljubavlju. Sredstvo nije bitno, i svako će koristiti neke sebi prilagođene alate. Na primer, neko će postiti da bi spoznao sebe, neko će pisati ili meditirati u samoći, neko će gledati u nebo i baviti se horoskopom, neko filozofijom, sportom ili čak politikom. Šta god da radi, neka ima pomenuti sveti cilj na umu. I svetlost će doći!

Masonerija želi stvoriti slobodne zidare, to jest slobodne ljude na dobrom glasu. Sloboda je najvažnija dragocenost u čovekom životu. Čovek treba da proučava sve ono što smatra da mu može doneti neku pouku na putu spoznaje. Jer spoznaja vodi ka istini koja oslobađa.

Mnoge istine nisu smele biti obelodanjene javno i skrivane su pod mnogim velovima mitova, alegorija i misterija. Tako su nastale takozvane "tajne nauke". Adepti svih epoha upozoravali su svoje učenike zapovešću "Ćuti!" Ili, rečima Tao Te Kinga: "Ko zna ne govori?" Zašto? Možda bude malo jasnije nakon što to malo pojasnimo.

Zahtev ćutanja odnosno tajnosti preuzela je i masonerija. Ali, vi koji ste inicirani nemojte se plašiti takozvanih tajnih nauka. Proučavajte njihove simbole u tišini i ćutite. Sve je tajno dok vam ne postane poznato. Neki su shvatili, a nisu bili obavezani na ćutanje i na taj način su mnoge svete istine i iscurele u javnost: Međutim, profana masa ih i dalje ne može razumeti.

Masonerija je preuzela neke pouke i učenja koja su specifična upravo za tajne nauke: alhemiju, magiju, astrologiju, kabalu, meditaciju, gnosticizam... Te okultne discipline dele međusobno simbole kao univerzalni jezik prenošenja znanja. U njima se oni kombinuju, prepliću, zapliću, skrivaju i obelodanjuju. Vrlo često su simboli koje masonerija koristi teško dokučivi bez proučavanja njihove uloge u drugim oblastima čovekovog razvoja.

Daću ovde jedan primer veštog kombinovanja simbola, i prezentovaću vam način na kojisam ja pokušao da vidim o čemu se tu, zapravo, radi. Dakle, cilj ovog teksta je da pojasni jedan mogući način rada sa simbolima ida bismo

te simbole mogli jasno videti i bolje shvatiti ovo kratko izlaganje.

* * *

Za alhemiju se u običnom svetu vezuje priča o želji za bogatstvom, pretvaranjem običnog olova u zlato. Naravno, to je samo jedan, i to najniži, nivo prave alhemije, koji se najlakše prilepio za uši profanog sveta. Prava alhemija je duhovna nauka, a cilj duhovnosti jeste doći do suštine stvari (tj. do ideje koja se izrazila u nečemu). Cilj duhovnosti u religijskom smislu jeste da: (a) proučavamo Božanske zakone i (b) usvojimo Božanske atribute, kako bismo živeli čistim i bogatim životom ovde i tamo.

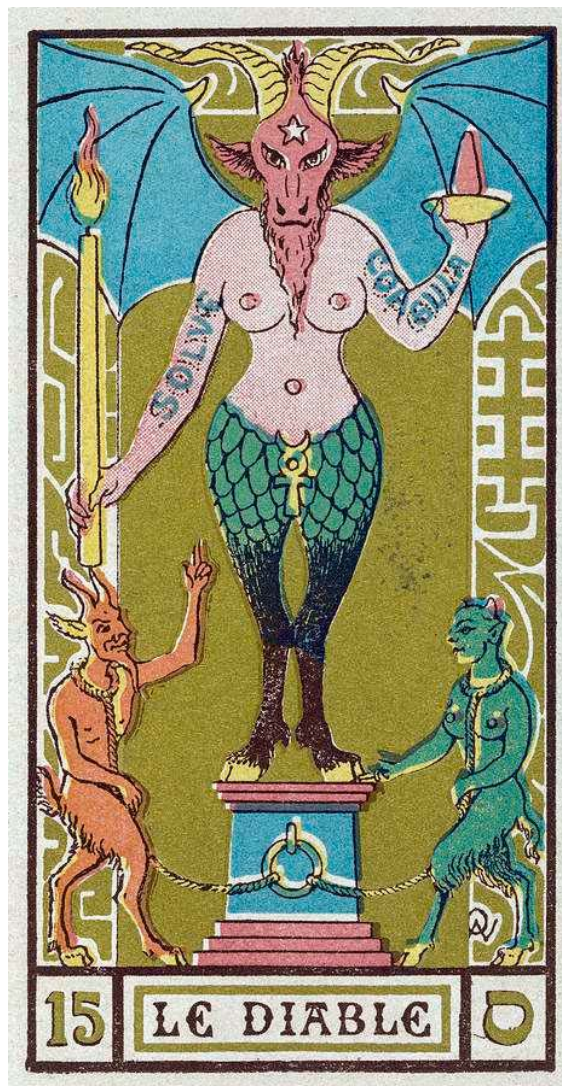
U svojim šifrovanim spisima, alhemija između mnoštva nejasnih i namerno zakomplikovanih recepata i formula, veoma često ističe jednu formulu koja se može smatrati kao njen moto, a koja glasi: SOLVE et COAGULA (razredi i zgusni). Ta formula se zatim, veoma neočekivano, javlja u Tarot kartama, na adutu broj XV. Petnaesti adut tzv. velikih arkana tarota se zove Đavo. Slika izgleda tako što je na njoj prikazana neljudska figura, koja podseća na mutaciju čoveka, jarca, šišmiša, ptice i slično. Ima glavu, rogove, ženske grudi, ruke, noge. Na jednoj ruci piše COAGULA. Na drugoj ruci piše SOLVE.

Na čelu jareće glave se, između obrva, nalazi pentagram. Na nekim verzijama je uspravan, a na nekima obrnut. Mesto na čelu između obrva se u hinduskoj tradiciji naziva treće oko. To je takozvana ađna čakra, koja je sedište imaginacije.

U astrologiji, znak Jarca je deseti znak zodijaka, kardinalni znak elementa Zemlje. Jarc je znak u kome ćete statistički pronaći najviše onih koji su na položajima sa visokom odgovornošću: političari, državnici, menadžeri svih oblasti. Tu su bankari, trgovci nekretninama i osiguranjem, itd. Dalje, korespondirajuća Deseta kuća je kuća karijere i materijalnih uspeha.

U tarotu, desetke u malim arkanama su predstave aterijalizacije. Desetka Diskova (ili novčića) na primer, je karta koja nosi naziv Bogatstvo. U običnim kartama to je dupla desetka, koja se računa kao dva štira.

Na drugoj Velikoj Arkani "Prvosveštenica" vidimo dva stuba, Jakin i Boaz, i to je dokaz da se u tarotu nalaze prikriveni i masonski simboli. Vidimo i delimično Drvo Života iza sveštenice. U kabali, deseti sefirot Drveta Života se zove Malkut (Carstvo) i predstavlja fizičku stvarnost, tj. materijalni svet.

Vratimo se ponovo na arkanu broj 15. Đavo je nestvarno, mitološko biće poteklo iz mašte čoveka. Mašta može sve – da stvara i da uništava, zavisno kako njome upravljamo. Jareća glava se pojavljuje upisana u simbol obrnutog pentagrama, a pentagram je jedan od bitnih simbola u masoneriji.

Samo što je on kod nas uspravan, i simbol je mikrokosmosa, to jest čoveka. Kada je obrnut, on je simbol aterijalizacije, odnosno sabijanja

duha u materiju. Jarac, pored simbolike uspinjanja na vrhove planina, te time i karijere, ima izraženu čulnu pohotu, tako da se povezuje sa seksualnom simbolikom i strašću. Nisu uzalud oslikavali Pana, grčko božanstvo plodnosti i zadovoljstva, kako juri nimfe sa uzdignutim falusom. Pan je još jedan od mitoloških likova koji se povezuje sa Đavolom, a ova mitološka napomena sugerise značaj zadovoljstva u procesu kreativne vizualizacije. Na 15. tarot adutu, lik Đavola svojom podignutom rukom govori da treba razrediti (SOLVE) ono što je gore – nebo.

Svojom spuštenom rukom kazuje da treba zgusnuti (COAGULA) ono što je dole - zemlju. Upravo obrnuto od prave poruke - jer Đavo je veliki Lažov. Zemlja je oduvek simbol stvarnosti, zemlja je majka - priroda, a nebo je oduvek bilo otac. Otac stvara, majka rađa.

U unutrašnjem radu postupamo kao u ogledalu, zgušnjavamo nebo, koje se odnosi na ono što želimo stvoriti. Moramo tačno znati šta želimo. Razređujemo zemlju, što se odnosi na oslobađanje svesti od robovanja poznatom. Majstor ne mora da zna kako i kada će tačno nešto materijalizovati. On iščekuje uspeh ali detalje samog procesa realizacije prepušta volji Velikog Neimara Svemira.

* * *

Da zaključimo. Masonerija je iz raznih mitologija, religija, okultnih nauka i magijskih obreda uzela dosta elemenata: tačno utvrđen ritual, ponavljanje istog, različite simbole, tako da sada liči na svojevrsni konglomerat različitih disciplina. Zato sada u njoj nalazimo kabinet razmišljanja i tri stvaralačka principa iz alhemije, ekvinocije i četiri elementa iz astrologije, ritualne metode iz magije, simboliku brojeva i slova iz kabale i tako dalje.

Sa svoje strane, masonerija je obezbedila simboliku gradnje i pristup misterijama slobodnog zidarstva običnim ljudima, ne samo posvećenicima i adeptima. Njen radni tepih je plan rada u slikama. To je jasna sugestija da trebamo slikovito osmisliti svoj plan za postizanje onoga što želimo.

Ostaviću ovu lekciju znanja kratkom, smatrajući da je dovoljno rečeno. Ovde je dato dosta, ali za rad sa simbolima potrebna su još dva sastojka. Oni nisu tajni: **inteligentno razumevanje i moralna čistota.**

Ne smemo zaboraviti još neke bitne istine:

- da simbolima mi pridajemo značenje;
- da je potreban lični rad na njima, niko drugi ga ne može obaviti umesto nas;
- da ćemo dobiti od njih onoliko vrednosti koliko energije uložimo.

Još nešto: važan je RED. Odnosno redosled i plan operacija.

I radost u srcu!

Br. M. M.
Na Or. Šabac;
pl Bratstvo
Dana 21. meseca Aprila 6019. GIS